

บทอ่านที่ 1

กจ 28:16-20,30-31

เมื่อพวกเรามาถึงกรุงโรมแล้ว เปาโลได้รับอนุญาตให้อยู่ตามลำพังโดยมีทหารคนหนึ่งเป็นผู้ควบคุม สามวันต่อมา เปาโลเรียกบรรดาผู้นำชาวยิวมาพบที่บ้าน เมื่อคนเหล่านี้มาชุมนุมกัน เปาโลกล่าวแก่เขาว่า “พี่น้องทั้งหลาย แม้ว่าข้าพเจ้าไม่ได้ทำสิ่งใดผิดต่อประชาชนชาวยิว หรือขัดกับธรรมเนียมประเพณีของบรรดาบรรพบุรุษ แม้กระนั้น ชาวยิวที่กรุงเยรูซาเล็มก็ยังจับกุมข้าพเจ้าและมอบตัวให้แก่ชาวโรมัน ชาวโรมันได้สวนและต้องการจะปล่อยข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าไม่มีความผิดที่สมควรต้องตาย แต่เมื่อชาวยิวคัดค้าน ข้าพเจ้าจำเป็นต้องยื่นอุทธรณ์แด่พระจักรพรรดิ แต่ข้าพเจ้าไม่มีเจตนาที่จะกล่าวหาเพื่อนร่วมชาติของข้าพเจ้าเลย เพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงขอพบเพื่อสนทนากับท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าถูกพันนาการเช่นนี้ ก็เพราะความหวังของชาวอิสราเอลนั่นเอง”

เปาโลพักอยู่ในบ้านเช่าเป็นเวลาสองปีเต็ม และต้อนรับทุกคนที่มาเยี่ยม ประกาศพระอาณาจักรของพระเจ้าและสอนความจริงเรื่องพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างกล้าหาญโดยไม่มีอุปสรรคใด ๆ

พระวรสาร

ยน 21:20-25

เวลานั้น เปโตรเหลียวไปดู ก็เห็นศิษย์ที่พระเยซูเจ้าทรงรักตามมา เป็นคนที่เอนกายชิดกับพระเยซูเจ้าในการเลี้ยงอาหารค่ำ และทูลถามพระองค์ว่า “พระเจ้าข้า ผู้ที่ทรยศพระองค์เป็นใคร?” เมื่อเปโตรเห็นเขา ก็ทูลถามพระเยซูเจ้าว่า “คนนี้จะเป็นอย่างไรพระเจ้าข้า?”

พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า “ถ้าเราอยากให้เขาอยู่นานกว่าเราจะมา ชูระอะไรของท่านเล่า? ท่านจงตามเราเถิด” เพราะฉะนั้น จึงมีเรื่องที่เขาถือคันไม้ไว้ในกลุ่มบรรดาพี่น้องว่าศิษย์คนนี้จะไม่ตาย แต่พระเยซูเจ้ามิได้ตรัสว่า “เขาจะไม่ตาย” แต่ได้ตรัสว่า “ถ้าเราอยากให้เขาอยู่นานกว่าเราจะมา ชูระอะไรของท่านเล่า?”

นี่คือศิษย์ที่เป็นพยานถึงเรื่องราวเหล่านี้ และได้เขียนบันทึกไว้ พวกเราทราบว่าการพยานของเขานั้นเป็นความจริง ยังมีเรื่องราวอื่น ๆ อีกมากมายที่พระเยซูเจ้าได้ทรงกระทำ ซึ่งถ้าจะเขียนลงไว้ทีละเรื่องทั้งหมด ข้าพเจ้าคิดว่าโลกทั้งโลกคงไม่พอบรรจุหนังสือที่จะต้องเขียนนั้น

ข้อคิด

บ่อยครั้งที่คนเรามักกำหนดค่าของคนอยู่ที่ผลของงาน บ้างก็ว่าค่าของคนอยู่ที่เป็นคนของใคร และบ้างก็ว่าค่าของคนอยู่ที่การดำเนินชีวิตอย่างไร ความคิดเหล่านี้เป็นคนเรากำหนดกันขึ้นมาและใช้เป็นมาตรฐานในการกำหนดแนวทางชีวิตให้ผู้อื่น แต่สำหรับพระเยซูเจ้าพระองค์ใช้หลักความรักเมตตาเป็นมาตรฐานในการให้โอกาสเพื่อการดำเนินชีวิตของแต่ละคนว่าสมควรใจเลือกที่จะมีชีวิตอย่างไร ขอเพียงให้แต่ละคนพยายามเข้าใจและพยายามดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระองค์ด้วยความซื่อสัตย์ตลอดชีวิตให้ได้เท่านั้น คุณก็ได้ชื่อว่าเป็นที่โปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดไป

เสาร์
18
พฤษภาคม

น.ยอห์น ที่ 1
พระสันตะปาปา
และมรณสักขี

สดด 11:4-5,6-7

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 3

